

ogsaa rigtigt nok. Men paa den Maade, man har rettet denne Mangel i det andet Ting, tror jeg alligevel ikke, det gaar an at rette den. Jeg vil henstille til Overvejelse, om det ikke kunde være rigtigt at skelne mellem de Grunde, der kunde være Tale om at anvende som Byggegrunde, og andre Grunde og saa træffe særlige Bestemmelser for Byggegrundenes Værdistigningsafgift, idet det procentvise Fradrag saa skulde være ens for disse, enten det var en større Ejendomsbesidder, der ejede vedkommende Grund, eller en mindre.

Med Hensyn til § 18 i Lovforslaget skal jeg kun sige, at jeg forstaar Paragraffen saadan, at den Værdi, der skal udfindes som Udgangspunkt for Bedømmelsen af, om vedkommende Bane har frembragt en Værdistigning af Grunden eller ikke, er den Værdi, som vedkommende Grund maa skønnes efter samtlige foreliggende Omstændigheder, bortset fra Baneanlægget, at have i det Øjeblik, Banen aabnes. Jeg synes, Paragraffen kunde være noget klarere affattet. Jeg synes, at man i hvert Fald ved første Gennemlæsning let faar den Opfattelse, at der skulde tages meget væsentlige Hensyn til de Værdier, der bleve satte ved den første Ejendomsskyldvurdering. Det er dog vistnok ikke Meningen; det maa være den Værdi, der skønnes at foreligge i det Øjeblik, Banen aabnes, bortset fra Banens Indflydelse. (*Breinholdt*: Det staar der jo!) Ja, saadan forstaar jeg ogsaa Paragraffen, men jeg synes, at det kunde og burde lægges tydeligere frem: (*Breinholdt*: Ja!) Det glæder mig, det ærede Medlem giver mig sin Tilslutning dertil.

I § 20 bestemmes Afgiftens Størrelse. Den sættes til Halvdelen af det, Stigningsbeløbet udgør udover 20 pCt. af Ejendommens Værdi eller udover 2,000 Kr. Jeg har allerede omtalt, at jeg kunde være tilbøjelig til at anse det for rigtigt at ned sætte de 20 pCt. noget, og saa ogsaa ned sætte Statskassens Del af det overskydende, og jeg skal derfor ikke omtale dette Forhold nærmere, end jeg allerede har gjort.

Med Hensyn til Betalingen skal jeg sige, at jeg er enig i de Udtalelser, der kom forleden Dag fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), og som bleve støttede i Gaar af min ærede Side mand (Jørgen Pedersen) og nu igen af den ærede sidste Taler. Jeg synes nemlig ikke, at det er rigtigt at opkræve Beløbet, før det virkelig er konstateret, at der er noget at opkræve, at der er foregaaet en Stigning.

Men det jeg er mest betænkelig ved,

er dog Bestem melsen om den Sikkerhed, der skal gives i vedkommende Ejendom for Statens Del af Afgiftsstigningens Beløb. Det bestemmes nemlig i Paragraffen, at denne Statens Andel skal have Panteret „forud for alle paa Ejendommen hvilende privatretlige Behæftelser“. Jeg synes ikke, at det er rigtigt overfor Prioritetshaverne, at man saaledes uden deres Villie og i mange Tilfælde maaske ogsaa uden deres Vidende indskyder en Prioritet af den Beskaffenhed, hvis Omfang er ret uberegnelig, forud for Prioriteterne. Jeg synes ikke, at det er stemmende med Ret og Billighed. Jeg synes heller ikke, at det er rigtigt overfor vedkommende Ejer; det vil sikkert i mange Tilfælde føre til, at Ejeren faar Vrøvl med sine Prioritetshavere, for saa vidt Laanene ere opsigelige, og faar dem opsagte, og det er noget, alle vide, at det er af meget stor Betydning for de forskellige Ejendomsbesiddere, at de have gode og faste Prioriteter. Den Ejendomsbesidder, der paa Grund af Værdistigningsafgiften skulde faa Vrøvl med sine Prioritetshavere og faa Prioriteterne opsagte eller komme til at betale Afdrag paa Prioriteterne, ham kunde det let gaa saaledes, at den Fordel, han skulde have af sin Del af Værdistigningen, paa den Maade kunde forvandles til Tab. Men jeg synes endvidere, at man ogsaa har al Grund til at tro, at det i Virkeligheden ogsaa vil være uheldigt for det offentlige. Thi det er noget, der er givet, at Prioritetsforholdene paavirke Ejendommenes Værdi. En Ejendom, der har gode og faste Prioritetsforhold, faar forøget Salgsværdi, og derfor kommer man, naar man griber forstyrrende ind i dette Forhold, let til at trykke Salgsværdien, og det vil saa vist give sig Udslag i, at Værdistigningen paa Grund af Baneanlægget maa skønnes at være mindre, end den ellers vilde blive ansat, og at Statskassens, det offentliges, Andel derfor i Virkeligheden bliver mindre, naar Værdistigningsafgiften skal have denne 1ste Prioritets Panteret forud for Prioriteterne, end naar den kommer efter. — Men særlig urigtigt og uheldigt finder jeg det, at Værdistigningsafgiften skal sættes forud for Kreditforeningslaan. Det er jo almindelig erkendt, at Kursen paa vore Kreditforeningsobligationer nu er i høj Grad afhængig af Udlandets Bedømmelse af dem. Det er jo ogsaa almindelig kendt, at man nu i vore Dage taler meget højt om, at vi kun skulde have en eneste Skat, at vi skulde have alle de andre Skatter, direkte og indirekte, afløste og kun have